

Dos mesos i un dia al Nepal (VII)

text TONYO FIBLA

23-12-2009 Dijous (continuació)

Per la vesprada hem acompanyat a Bikram, el germà de Bijay, a veure la núvia a Baktapur.

Hem de tenir present que els matrimonis, majoritàriament, són arreglats i els nuvis no es coneixen (o sí). En aquest cas el casament està pactat i els nuvis només s'han vist el dia de la presentació però no es coneixen i no han estat mai junts tots sols. Així ho suposem i així ho creiem.

Per a nosaltres això dels matrimonis arreglats pot ser molt dur, no ho entenem de cap manera, però a Nepal això és així i prou. No hi ha que entendre res: t'has de casar amb aqueixa o amb aquell i prou. Pel que veig, ho tenen molt assumit. Això sí, els casaments han de ser entre gent de la mateixa casta.

Quedem a una enorme bassa que hi ha a l'entrada de la ciutat, Siddha Pokhari.

Apleguem a Baktapur i quan ens deixa el taxi la xica encara no ha aplegat. Truquem pel mòbil i al cap de pocs segons veiem que dos xiques venen cap a nosaltres parlant també pel mòbil, són ella i sa germana.

Seiem a tirar menjar als peixos, carpes enormes, que hi ha a la bassa. La conversa entre el nuvis no és massa fluïda, és normal, no es coneixen. Es fan preguntes de circumstàncies i responen amb monosíl·labs. Jo no sé que es deuen dir, no entenc res, però suposo que parlaran del temps o si el peixos mengem molt o poc.

24-12 Divendres

Avui fa una setmana que vaig sortir de casa. Havíem d'anar d'excursió, calia sortir a les 6. Em desperto a les cinc i a les cinc i quart crido a Bijay. S'ha anul·lat tot, no sé qui havia de venir a acompanyar-nos però se li ha complicat la salut.

– Jo aniré a buscar la moto i després anirem tu i jo tot sols a caminar –em diu.

Més tard sortim de casa i fem una excursió que no estava prevista.

Anem a pegar una volta per les muntanyes que envolten la vall de la ciutat, concretament cap al nord-oest. Anem per camins i sendes. Caminant, caminant hem pujat a un monestir budista tibetà que està en construcció tot envoltat d'una tanca, com si fora una presó. M'ha donat molt mala espina. Anem cap a un altre temple que també és d'obra nova. Es veu que el bum de la construcció també ha aplegat als monestirs. És increïble la quantitat de nous monestirs que s'estan construint.

El camp està ple d'unes flors de color carabassa, *mala*, i d'altres de morades que Bijay em diu que són les que s'empren per a les festes que començaran en poc dies. Les primeres són per a guarnir les portes i finestres de les cases i les segones per a fer uns collars que les germanes grans posaran als germans petits.

– Dur el collar d'aquestes flors morades al coll, que a més pica i molesta molt, – em diu – és símbol que ta germana t'ha posat la *tika*.

La *tika* és una piga roja que es posa sobre el front, normalment feta amb grans d'arròs, colorant roig i aigua.

Ja a Kathmandu, quan estem esmorçant asseguts al voltants d'un temple, uns catalans que venen parlant, per això sabem la procedència, ens pregunten en anglès per Swayambu, el temple del micos. Bijay es gira i els contesta: "Tot recte". S'han quedat a quadres, un nepalí que parla en valencià quan per les terres de parla catalana hi gent que està vivint tota la vida i no goson ni dir bon dia.

La ciutat ja respira festa. Pels carrers de la ciutat les venedores de flors estan tot el dia cridant: "*Mala, mala, mala, ...*" per a veure si poden fer un poc de calaix.

Número 717- 22 gener 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

ADÉU, CARXOFA, ADÉU

ens veiem a VINARÒS!

Costa Nord contra el Ministeri de Medi Ambient

Adéu, carxofa, adéu

Són incapaços de quedar-se quiets. Han treballat la terra durant generacions i ara, malgrat les dificultats, ho segueixen fent. Mentre la ciutat es llança en massa a degustar la Reina del Camp benicarlando, en els seus més variades composicions, els llauradors desvetllen el costat més amarg del seu dia a dia. Els de Caldés tornen d'una dura jornada en el camp amb una cistella de carxofes amb l'esperança d'aconseguir un bon preu per elles. Els nostres, els de carn i os, la major part dels mesos no arriben ni a cobrir les despeses que suposa haver triat una de les professions més antigues de la nostra civilització: la que ens permet assegurar-nos a la taula i alimentar-nos. Ni més ni menys.

Han treballat la terra durant generacions i ara, malgrat les dificultats, ho segueixen fent.

XVII ANIVERSARI FESTA DE LA CARXOFA BENICARLÓ 2010

del 22 de gener al 28 de febrer

PROGRAMA D'ACTES DE LA FESTA DE LA CARXOFA 2010 XVII EDICIÓ 22 de gener - 28 de febrer

Dijous 22 de gener
Inauguració de la Festa de la Carxofa 2010
Enguerru de garlanda
Raiet de focs d'artifici
A les 19.00 h. Plaça de la Constitució

Del dijous 22 al diumenge 31 de gener
Jornades del Pinxo. Degustació de carxofes
Col·laboran: Dues i confiteries de Benicarló, C.R.D.O Carxofa de Benicarló.

Diumenge 24 de gener
8a Cambrada pala Abús del Terme
Sortida: A les 8.30 h. del pl. de la Constitució.
Arribada: A les 18.30 h. a la plaça superior del Pavelló municipal
Inscripcions: Cambrà Agrària, dia 18 al 23 de gener, de 9.00 a 14.00 hores.
Preu inscripció: 2 euros.
En finalitzar es repartirà a tots els participants la típica oleta benicarlanda.

Dimarts 26 de gener
Jornades Tècniques de la Carxofa
hora d'inici: 10.00 h.
1ª Ponència: 10.15 h - 11.00 h. (Pausa)
2ª Ponència: 11.45 h - 12.30 h.
3ª Ponència: 12.40 h - 13.30 h.
Cloenda: 13.30 h.
Lloc: Centre de FP de Benicarló (Av. de les Corts Valencianes).

Dijous 29 de gener
Sopar de gala de la Carxofa de Benicarló
Hora: 21.30 h.
Lloc: Restaurant El Cortijo
Reconeixent a la sra. Rosa Bosch Miralles, agricultora, pel seu treball, esforç i dedicació al sector agrícola.
Entrega del Trofeu de la Carxofa d'Or 2010 al mestre cuiner benicarlando Sr. José Salvador Bayarri, dirigint l'unitat de cuina en la Fundació Pulgernet de Barcelona.

Dissabte 30 de gener
VIII Regata Carxofa de Benicarló VIII Concurs Gastronòmic Terra i Mar
Hora: A partir de les 9.00 h.
Lloc: Port Esportiu de Benicarló.
Organitzador: Club de Vela Benicarló.
Patrocinador: Regidoria de Turisme, Marina Benicarló.

V Concurs de Tir i Arrossegament Festa de la Carxofa 2010
Proves puntuables a nivell de Federació de la Comunitat Valenciana.
Hora: De 10.00 h a 14.00 h i de 16.00 h a 20.00 h.
Lloc: C. dels Bòlers.
Organitzador: Amics del Cavall (Guinness 2004)

V Campionat d'Handbol Carxofa de Benicarló
Partits de les categories benjamí i aleví
Hora: De 10.00 h a 13.00 h.
Lloc: Pavelló Poliesportiu, plaça central.
Organitzador: Club d'Handbol Benicarló.

Torrada popular de carxofes
Hora: A partir de les 20.00 h.
Lloc: Entorn de la Cambrà Agrària.
Organitzador: Consell Agrari Municipal
Venda subscrita de paquets per a la torrada, als baixos de la Cambrà Agrària.
Preu simbòlic, 1 euro.

Kedada de camping-caravanning
Hora: Tot el cap de setmana.
Lloc: Centre comercial Costa d'Albazar ctra. N.340.
Organitzador: Caravanias Benicarló.

Diumenge 31 de gener
Exposició Temàtica sobre la Carxofa de Benicarló
Hora: De 10.00 h a 14.00 h.
Lloc: Pl. de la Constitució.

V Gran Tir i Arrossegament Festa de la Carxofa 2010
Proves puntuables de la Comunitat Valenciana.
Hora: De 10.00 h a 14.00 h. Entrega de premis a les 17.00 h.
Lloc: C. dels Bòlers.
Organitzador: Amics del Cavall (Guinness 2004)

Celebració de Missa Major, arrò Proclamació d'autoritats
Hora: 11.00 hores

Inauguració de la XVIII Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló
Demostració oferida pels millors restauradors de la província.
Hora: 12.00 h.
Lloc: Cambrà del centre de la ciutat (Av. de Joan Carles I, c. del Pintor Scolaia i pl. de la Constitució)

Començament de la Degustació Gastronòmica després del tir del cost
anunciador. Hora: A les 12.30 h.

Diumenge 7 de febrer
I Mini i Milla Marató de la Carxofa de Benicarló
Hora: 9.30 h.
Sortida: Plaça de la Constitució. Recorregut: Urbà.
Organitzador: Club d'Atletisme Baix Maestrà.

De l'1 al 5 de febrer
Centre Integrat Públic de F.P. Sarvel de Benicarló
(Avenida Corts Valencianes, 2 - amic esponsorador tel. 964 461 540)
Restaurant cobert mal i nit, per a donar servei de esmorzar i sopar.
(s'acceptant reserves fins a dotze dies abans)

Hora: La Regidoria d'Agricultura i Pesca de Benicarló ha decidit que el premi de la Carxofa de Benicarló 2010 es concedirà a l'agricultor que obtinga el millor resultat en la prova de tir i arrossegament de la Carxofa de Benicarló 2010.

**JORNADES DEL PINXO del 22 al 31 de gener de 2010 i
JORNADES GASTRONÒMIQUES de l'1 al 28 de febrer**

El Benicarló Base Futbol guardonat per la Federació Territorial Valenciana

text i foto VICENT FERRER

Divendres passat dia 15 de gener es celebrà el lliurament de trofeus anual de Futbol Base i Futbol Sala de la província de Castelló corresponent a la Temporada 2008/09.

L'acte va tindre lloc als Salons Nodo de l'Hotel Jaime I, de Castelló. Destacant entre tots els equips de la província de Castelló, l'Escola del BENICARLO BASE FUTBOL, com la segona en el rànquing de premis obtinguts després del totpoderós Vila-real, la qual cosa diu molt del treball que s'està realitzant en la nostra ciutat. Tres campionats que saben a glòria i que confirmen la bona labor efectuada al llarg de tota una temporada, juntament amb les bones perspectives de futur que té el futbol benicarló, arribant a una fita històrica, per sobre d'escoles de futbol base, històriques, de la província de Castelló.

ENHORABONA A TOTS LES JUGADORS, EXTENSIVA A TOT EL COS TÈCNIC I DIRECTIUS!

Pellicer rebut pels seus amics després del passat Dakar

text REDACCIÓ

Dilluns la nit, el pilot benicarló José Manuel Pellicer, va ser rebut pels seus amics, socis del Moto Club i l'alcalde Marcelino Domingo, en un bar al costat del convent de Sant Francesc, després de la seua participació al Dakar 2010 on, desgraciadament, va haver d'abandonar per una caiguda que li desllorigà el muscle dret. Estava molt animat i content de la seua participació, tot i no haver pogut acabar la cursa.

El pilot ens comentava la seua lesió, "a Argentina em van fer unes plaques i es va comprovar que tenia afectat un tendó i aviat em diran quan m'he d'operar". Respecte a la seua participació va afegir, "em va

perjudicar haver d'eixir tan arrere (duia el 50) que et fa perdre temps que després et passa factura, però vaig anar retallant diferències i quan estava vuitè vaig tenir el meu primer problema amb la cadena, després el trencament del carter, que em va fer perdre, en un dia, més d'una hora, però al final havia pres el ritme de carrera, però en una zona de molta pols no vaig poder esquivar una roca i vaig caure amb mala fortuna". Respecte a aquesta edició i les que va córrer a l'Àfrica va afegir, "els dos recorreguts són molt durs, però sempre depèn del ritme que et marques, però en aquest cas quan vam transitar en altura, vam sobrepassar els 4000 metres, les motos tenien problemes de carburació per la falta d'oxigen, és una de les diferències. Els avantatges és que tots allí parlen espanyol i si tenies problemes t'ajudaven de seguida a aconseguir el necessari".

"Els canvis que s'estan produint al camp no van en benefici de llaurador"

ve de la pàgina anterior

A TREBALLAR LA TERRA... A VINARÒS

Els llauradors de Benicarló afectats pel desdoblament de la N340 han començat a conrear la terra de Vinaròs. Ho fan reconvertint les finques de tarongers afectats per la tristesa dels propietaris de les quals han decidit abandonar. Juan José Melet, president del Consell Regulador de la DO Carxofa de Benicarló, era l'encarregat de confirmar-ho. Així, després de recordar que "lamentablement, la variant afecta a la part més productiva del terme" confirmava que són centenars les hectàrees que s'han perdut per al cultiu d'hortalisses dins del terme municipal de Benicarló. Malgrat això "els llauradors som molt inquiets i no ens resignem".

Així les coses, en aquesta primera campanya que les terres ja han estat ocupades per a portar a terme els treballs del desdoblament, els llauradors han decidit buscar noves zones de cultiu i aprofitar el que els vinarossencs han rebutjat. "Allí hi ha molts tarongers afectats per la tristesa que s'estan arrancant", deixant les terres sense conrear. Són els afectats per la construcció de la nova variant els que les arrenden i les posen de nou en cultiu. Aproximadament, "el 90% de les finques que s'arrenden a Vinaròs es fa a benicarlòs". Melet assegurava que "fa anys que s'està produint aquest fenomen, encara que amb la

En aquesta primera campanya que les terres ja han estat ocupades per a portar a terme els treballs del desdoblament, els llauradors han decidit buscar noves zones de cultiu i aprofitar el que els vinarossencs han rebutjat.

construcció de la variant de la N340 s'ha intensificat".

MASSA CAR

Malgrat que aquesta operació suposa la supervivència del sector, el preu que s'està pagant per això és molt alt. Pel llaurador, la indemnització que està rebent per les seues terres expropiades "és de riure", tot el contrari de la inversió que ha de fer per garantir el seu lloc de treball, "molt elevada", ja que cal comptabilitzar el preu de l'arrendament i el desplaçament diari que han de fer per treballar en diferents finques escampades per diversos termes municipals.

Eduardo Arín, regidor d'Agricultura, recordava que el sistema tradicional de treball en el camp benicarló ha canviat en l'última generació. "Abans s'anava comprant la terra conforme s'anava guanyant els diners, tot era propietat del llaurador". No obstant això, les noves generacions de llauradors

prefereixen arrendar la terra "de gent que es va jubilar" i invertir en la compra de maquinària "que suposa un cost molt elevat" pels preus que cal pagar. "Si no tens maquinària per a treballar la terra, no pots estar a l'alçada", assegurava Arín. La tendència coincideix amb la intensificació del treball de la terra, que requereix un ritme accelerat de producció per a poder abastir la demanda del mercat, cada vegada més basat en les grans superfícies com comercialitzadores del producte.

Els canvis que s'estan produint al camp no van, per desgràcia, en benefici de llaurador. "Per desgràcia som els últims de la fila i ens hem de buscar-nos la vida", lamentava Melet. El president dels conreadors de carxofa recordava que "ací tot ho paga el llaurador, si cal fer alguna cosa l'hi llevem a ells pel bé públic i ja està", en clara al·lusió a les contínues expropiacions que vénen patint en els últims anys. En aquest sentit, Melet feia ús dels freds números per demostrar que "som els únics que en plena crisi, no hem deixat a ningú al carrer". A més, recordava que el sector agrícola està emprant en aquests moments a més de 2.500 persones "els que més de tota la ciutat". Melet conclouia reclamant «canvis que defensen el llaurador benicarló, perquè les seues terres són sempre un bé públic i davant qualsevol expropiació sempre s'afecten les seues terres sense que ningú l'ajude quan ho necessita».

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyols
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Costa Nord contra el Ministeri de Medi Ambient

text REDACCIÓ

El Fiscal en Cap de Castelló, Javier Carceller, ha decidit continuar amb les diligències d'investigació penal per un presumpte delictes contra els recursos naturals i el medi ambient. Es dona així resposta a la denúncia presentada pels veïns de la Costa Nord de Benicarló contra el Ministeri de Medi Ambient. El portaveu d'aquesta entitat, Manolo Roca, ha considerat la decisió judicial d'"un triomf" dels afectats pel que fa a una reivindicació realitzada "des de fa anys sense que fins a la data se'ls haja atés, tot i les múltiples peticions efectuades". Roca ha afirmat que el Ministeri, a través de la Direcció general de

Costes, està cometent amb Benicarló un "greuge comparatiu" respecte a "altres zones" en les quals, segons ha dit, està invertint "quantitats milionàries en qüestions estètiques". Així, ha citat el passeig marítim de Vinaròs com "zona on s'està invertint", mentre que en el cas de Benicarló, "on s'està produint una degradació continuada que pot posar en perill cases i fins i tot persones, no es realitza cap inversió". A més de la denúncia presentada al novembre, que ara deriva en l'obertura de la investigació, l'associació

veïnal procedia la pasada setmana a l'aixecament d'acta per part d'un notari i un fotògraf d'"els nous desperfectes" que en el litoral han causat els últims temporals.

La resolució del fiscal en cap de Castelló pot tenir rèpliques en els més de 6.000 quilòmetres de costa que tenen la Península ibèrica. De moment, Nules, Borriana i Almenara ja pensen a imitar els veïns de la Costa Nord de Benicarló.

KAYAKS SENSE LOCAL MUNICIPAL

text REDACCIÓ

El PSPV ha denunciat que l'ajuntament de Benicarló no ha satisfet les peticions del club esportiu Kayak Benicarló. L'entitat havia sol·licitat al consistori un espai públic situat a l'avinguda Papa Luna, ara abandonat. En aqueix lloc tenien intenció d'instal·lar un contenidor de sis metres per a poder guardar el material que necessiten per a practicar l'esport que els uneix.

La resolució dels serveis tècnics, un any després, no és creïble per als associats. L'informe tècnic emès des del consistori assegura que "la possibilitat de compatibilitzar un ús privat, tal com suposa la instal·lació d'un contenidor privat, no és, al meu entendre compatible amb la qualificació urbanística de la parcel·la". Des del club, s'ha recordat que "ningú en el seu sa judici arribaria a pensar que quan un equip de futbol es presenta en la seua població, porta sota

l'aixella el seu propi estadi". De la mateixa opinió és el portaveu socialista, Enric Escuder, que ha recordat que "totes les entitats esportives utilitzen espais privats municipals per a desenvolupar les seues activitats".

Els membres del club kayak lamenten la pèrdua de temps i l'escassa informació rebuda des de l'ajuntament, on "ningú ha donat un pas avant sense el consentiment d'un tal Senyor Cuenca, home forjat a realitzar places públiques, remodelacions de places públiques i re-que-et-remodelacions de places públiques". Tant és així que l'informe rebut per l'entitat, conclou que "informar també que la petició per part dels veïns d'aqueix emplaçament, d'instal·lar un parc infantil i que el tinent d'alcalde delegat de l'àrea d'urbanisme, sr. Cuenca, està d'acord amb eixe fi i quan siga possible instarà a la seua instal·lació". Per a l'entitat, la conclusió és que "estem convençuts que cap càrrec públic involucrat sap nadar, sap navegar i desconeix el mar. No han de saber ni plantar l'ombrel·la a l'arena".

AL MÀXIM

text CNB

Els equips alevins i benjamins del Club Natació Benicarló van donar el màxim en la primera competició del 2010, sent recompensats, amb una gran quantitat de victòries, tant a nivell individual com per equips de relleus que, literalment, van fulminar a la resta d'equips de la pileta acaparant les victòries en la categoria femenina.

La tercera jornada de la Lliga de Promeses celebrada el diumenge passat 17 de Gener de 2010 en la piscina climatitzada de la fundació Bancaixa de Vinaros, a la que van assistir un total de 112 nedadors i nedadores de la província, va ser molt celebrat per l'equip del Club Natació Benicarló amb uns merescuts triomfs y sempre sota l'atenta mirada de l'entrenadora Miriam.

L'equip femení estava format per: Gisele Mateu, Ana García, Anna Añó, Nicole Mateu, Vanessa Bel, Noemí Anta, Andrea Remolina, Carla Fresquet, Julia Barrachina, Gemma Labernia, María García, Blanca Pérez, Gemma Rillo, Adriadna Coll, Claudia Barrachina, Cristina García y Nicole Mateu, que van aconseguir nombroses victòries i les primeres posicions tant a nivell individual com per equips en les diferents sèries nadades.

I així Julia Barrachina va ser la 1a en els 50 braça (58.25), Gemma Labernia 2a en 50 braça; Gisele Mateu 2a en 200 papallona, Ana García 1a en 100 braça (1:29.65) i 3a en 200 papallona; Gemma Rillo 2a en 100 braça; Vanessa Bel 2a 100 braça; Noemí Anta 3a en 100 braça i Claudia Barrachina 3a en 100 braça.

Els equips femenins de relleus alevins i benjamins la van embolicar a l'aigua i, literalment, fulminaren la resta d'equips acaparant amb dues victòries la seua bona línia. Victòries en els 4x50 papallona (3:45.75) en un equip compost per Julia Barrachina, Ariadna Coll, Gemma Rillo i Gemma Labernia i victòria en els 4x100 papallona (6:07.61) en un equip compost per Gisele Mateu, Ana García, Carla Fresquet i Anna Añó i també la 2a posició per a l'equip compost per Noemí Anta, Nicole Mateu, Claudia Barrachina i Vanessa Bel.

L'equip masculí va estar compost per: David Valdearcos, José Julian Jaén, Nacho Falcó, Víctor Monserrat, David Curto, Marc Vea, Alberto García, Alejandro García y Mario Tomás, destacant a nivell individual la victòria de José Julian Jaén 1r en 200 papallona (2:56.39) i 2n en 100 braça; Alejandro García 2n en 100 braça i la 3a posició de David Valdearcos en els 100 braça.

Ja per equips els alevins es van classificar en la 4a posició als 4 x 100 papallona i l'equip benjamí en la 5a posició en els 4 x 50 papallona.

COSES GLOBALS

text JOAN HERAS

La consciència ecològica és, avui, un dels elements més evidents que expliciten la realitat d'aquest món nostre que és global, que és cada vegada més un de sol i molt divers alhora. Hi ha, és clar, altres elements que ens fan prendre consciència i que evidencien la certesa de la globalització com un fet palpable i ben complex —la crisi econòmica, la desigualtat nord-sud com a abisme que creix, la lluita per uns drets humans universals, etc— però potser són els temes medioambientals els que ens posen damunt la taula d'una manera més clara i generalitzada la nostra responsabilitat com a ciutadans d'un món que és el nostre i que estem posant al límit. És curiós recordar que fa una trentena d'anys només hi havia una petita minoria de la població —especialistes en la matèria i petits grups força ideologitzats— que denunciaven els perills evidents de l'energia nuclear en tots els estadis del seu procés, que demanaven una implementació d'energies renovables, que apostaven per la necessitat de l'estalvi i la redistribució energètica, que defensaven el reciclatge, etc. Durant els anys vuitanta i, més clarament, durant els noranta, la pressió dels grups i organismes conscienciats va fer estendre la consciència ecològica a amplis sectors de la població mundial. Probablement, les catàstrofes nuclears —i d'una forma contundent Txernobil— i el coneixement de l'efecte hivernacle i del canvi climàtic han ajudat a fer d'aquests temes una preocupació evident i ineludible en aquest moment. Ara ja no són petits grups amb molta base tècnica o amb un compromís amb la terra —com els grups de l'esquerra independentista— els qui demanen un exercici de responsabilitat a tots nivells sinó que el clam és general.

En aquest context, el desastre de la cimera sobre el clima celebrada el desembre a Copenhaguen —i la trista preparatòria de Barcelona— són un exemple massa groller de la falta de voluntat política dels estats poderosos —dels qui manegen i volen manegar el món. Si la política planetària —com, en fi, la local al seu nivell— intentés afrontar els problemes amb tota la seva cruesa i posar seriosament en el paper compromisos realistes i efectius en lloc de refugiar-se en els interessos particulars —de caràcter econòmic, d'interès polític de consum intern o de geoestratègia—, les coses globals anirien per un altre camí. Ningú esperava, seriosament, que en aquesta cimera es fes un canvi de rumb radical en aquest tema, però sí que era com a mínim necessari anar una mica més enllà de Kioto. El resultat tots el sabem: el no-res en forma de declaracions d'intencions que evidentment no es volen concretar en compromisos. Francament decebedor i preocupant.

Fronteres

La consciència ecològica és, avui, un dels elements més evidents que expliciten la realitat d'aquest món nostre que és global...

El decepcionant, lamentable i vergonyós resultat d'aquesta cimera s'ha vist reforçat per dos elements ben tristos, deixant de banda el monumental caos organitzatiu: la presència estètica i estèril de l'angelical Obama i la detenció de membres de Greenpeace per demanar de forma ben pacífica allò que tothom pensa: compromisos concrets. Per una banda, quin sentit té que el gran i nou redemptor del món, condecorat com a Premi Nobel de la Pau no se sap ben bé perquè, vagi a la cimera a escenificar un vague compromís amb el tema? Algú ha dit que ja és un pas positiu que el president dels EUA assisteixi personalment a una cimera d'aquestes característiques perquè fins ara el gran manaire de la superpotència no hi anava mai. Però la qüestió és quin sentit i quina utilitat té aquesta presència. I la resposta és clara: a nivell real, planetari, cap; a nivell intern, probablement és molt útil perquè ajuda a construir un maquillatge de gran polític compromès amb la cosa medioambiental i que no defuig els llocs de trobada dels governants del món. Està clar, ben clar, que el govern Obama no té cap intenció de fer passos significatius per frenar el deteriorament del precari equilibri ecològic del planeta.

I el segon element lamentable de la cimera va ser la detenció de membres de Greenpeace perquè van desplegar una pancarta a dins el saló del plenari. Per aquest "delicte" han passat les vacances de Nadal en una presó danesa. Sembla ser que la llibertat d'expressió, la crítica pacífica, la denúncia fonamentada són coses que no agraden gaire —com sembla ser que tampoc va agradar gaire la pancarta que va aparèixer la nit de Nadal en aquesta ciutat tot fent referència a una figura emblemàtica del pessebre. Com es pot reprimir tan brutalment a qui denuncia injustícies i s'aplaudeix a qui se'n va d'una cimera amb la cara ben alta després d'haver contribuït a no fer res per intentar resoldre problemes de guix?

Copenhaguen queda a la meua memòria com un lloc trist. Intento, però, repassar referències personals que donin un cert color a aquesta ciutat que no conec i a un petit país europeu que no he visitat mai. Penso en Soren Kierkegaard i en un tipus mantegós de galetes de te. Des d'una perspectiva estrictament personal el contrapès és important i hi surt guanyant. Intentaré oblidar que la cimera de l'estafa i de la repressió es va fer en aquesta ciutat.

Que comence la Festa

text REDACCIÓ

El actes de la desetena Festa de la Carxofa de Benicarló inclouràn enguany importants novetats. La celebració d'un mercat medieval, el canvi de traçat de la volta pels aljubs, o l'apertura del restaurant del Coromines, seràn algunes d'elles. La Festa d'enguany, que té un pressupost municipal de 50.000 euros, repartirà més de 10.000 quilos de carxofa entre la torrà popular, la Demostració Gastronòmica, les Jornades del Pinxo i la Caminada pels Aljubs. El Consell Regulador, que és qui els aporta, invertirà prop de 10.000 euros en la promoció del producte estrella del camp benicarlando.

Els actes centrals de la Festa començaran divendres 29 amb el Sopar de Gala i l'entrega de la Carxofa d'Or a José Salvador Bayarri, metge uròleg benicarlando, doctor en Medicina i cap d'Urologia de la Fundació Puigvert. Durant la gala també es reconeixerà la trajectòria de la llauradora benicarlanda Rosa Bosch Miralles. Un reconeixement que es vol fer extensible a totes les dones benicarlandes que han donat la seua vida al camp.

Una altra de les novetats més importants de l'edició d'enguany serà la celebració d'un Mercat Medieval que serà ubicat a la plaça de la Constitució els dies 29, 30 i 31 de gener. Dissabte serà el torn de la Torrà Popular. A les graelles del Consell Regulador, més de 2.000 quilos de carxofes regades amb oli de Benihort.

I diumenge arribarà l'acte més multitudinari amb la Demostració Gastronòmica pels carrers del centre de la ciutat. La pràctica totalitat dels restauradors de la ciutat han confirmat la seua assistència. A més,

AMORTITZAR EDIFICIS PÚBLICS

text REDACCIÓ

Benicarló instal·larà plaques solars en la coberta d'alguns dels seus edificis municipals. D'aquesta manera, es pretén rendibilitzar espais públics a través del conveni d'aprofitament d'energia. De moment, les obres es portaran a terme en l'Auditori municipal i seran finançades a través del Pla E. El projecte té un cost de 550.000 euros i revertirà en quasi 40.000 euros de beneficis anuals per al consistori en virtut del conveni d'aprofitament d'energia. A més de l'instal·lació de plaques solars, també es preveu la substitució de la Roberta.

En la llista de prioritats municipals, també està la rehabilitació del CEIP Francesc Català, que suposarà

Una de les novetats més importants serà la celebració d'un Mercat Medieval

participaràn els bars que integren la Ruta del Pinxo. Acabada la Festa pròpiament dita, començaran les Jornades gastronòmiques, que enguany compten amb la participació de 21 restaurants.

una inversió de 200.000 euros per a la construcció de lavabos en la part exterior de l'edifici i la rehabilitació dels de l'edifici central, a més de la substitució de fusteria metàl·lica en finestres i persianes. L'adequació de la segona planta del Club de la Tercera edat, amb 125.000 euros, és altre dels projectes que es presentaran a la selecció.

Però serà la rehabilitació de l'antic ajuntament el projecte més destacat que presente Benicarló al segon Pla E. Amb una inversió de 700.000 euros, el consistori pretén dinamitzar la zona centre i crear un espai on es puguen desenvolupar activitats diverses. Cal recordar que Benicarló disposarà de dos milions dos-cents mil euros procedents del segon Pla E per a desenvolupar projectes en la ciutat que ajuden a pal·liar els efectes de la crisi econòmica sobre el mercat laboral.

Políticament incorrecte

text ROBESPIERRE

Quin catxull, mentre uns es sufocaven per salvaguardar la democràcia insultada, suposadament pel mal gust i per l'exclusivitat de considerar haver-la vist embrutada per una també, suposada, cagada al damunt, altres ens ho hem vist com un signe de normalitat no exempt de crítica social i irònica. Tot i que puga agradar més o menys. Certament, la figura del caganer pot donar aquest joc i si el pengen al mig d'una plaça, doncs, probablement, encara més. Qualsevol animal polític (en el bon sentit de la paraula), i el regidor Cuenca, no n'és d'una espècie diferent, està exposat a aquests xicotets malabarismes d'allò que pot considerar-se correcte... o no.

Però, tot i així, mentre uns s'han centrat, exclusivament, amb l'anècdota de la figura i la seua repercussió mediàtica "en el fragor de la batalla", més estèril que altra cosa, alguns hem vist, per desgràcia, la utilització de la "força política" per resoldre una xicoteta qüestió quotidiana aliena a la seua funció pública. I és que, com podríem catalogar el fet de tindre dos cotxes patrulla de la policia local, amb les seues respectives dotacions, i un vehicle dels bombers, amb la seua també, "vetllant" per retirar una pancarta que no representava cap perill públic i que, possiblement, amb una escala i unes tisores s'hagués pogut despenjar sense problemes? Quin desplegament de mitjans!

I ací sorgeix la contradicció per l'ús abusiu del sistema públic per part del govern municipal popular de torn. I això, curiosament, no escandalitza ningú i ha passat completament desapercebut, sense cap mena de ressò.

Perquè no ens oblidem, tant la policia com els bombers són cossos públics al servei dels ciutadans i no al servei del polític de torn per allò que li vinga en gana, que ens costen uns diners i que, suposadament, no estan per aquests menesters tan banals.

Del cost que ha tingut la presència de la policia local no cal parlar-ne, era d'esperar, al cap i a la fi, van a... "la voz de su amo", el regidor de seguretat Marzal que, suposadament, devia cridar-los (era el que estava allí mòbil en ma), però del de la sortida dels bombers, que també té un cost, i que podrien estar fent una altre servei, segurament molt més important, qui se'n farà càrrec?

Una altra pregunta que em ronda, per allò de l'equanimitat, haguera cridat, el regidor Marzal tan aviat (si va ser ell), si el penjat en qüestió hagués estat un regidor de l'oposició? O, també per curiositat, per què no s'ha fet el mateix amb les moltes pancartes "còmiques" de casaments, o reivindicatives, o al·lusives a persones, no polítiques, per ficar els exemples més vistos, en alguns dels ponts del poble, que s'han passat mesos i mesos penjades (y el que té rondaré morena), les quals si podrien representar un perill si es despenjaven?

A veure, sense dubtar de la professionalitat d'aquests dos cossos, que deuen tenir un cap, suposo, no polític, li haguera pogut dir a qui va avisar-los d'aquesta "feina", que ells no estan per resoldre aquestes... ximpleries, no? Així ara no estariem preguntant-nos perquè no ho va fer.

En fi, ara ja només ens cal saber a càrrec de qui han passat la factura d'aquest servei (si l'han passat, que ho haurien de fer) i quin ha estat el seu cost..

En primera instància poden vostés triar, el caganer, el regidor Marzal, l'ajuntament, o qui signava la pancarta però... No ficaria la ma al foc que no serà a cap d'ells i que, com sempre en casos d'aquesta mena, anirà a càrrec de... les nostres butxaques?.

I d'això ningú ha dit res.

Nota: i com segurament és així, ja pot l'oposició, i per extensió qualsevol ciutadà, cada vegada que trobe una pintada o una pancarta que, suposadament, considere va contra la seua honorabilitat, demanar el mateix tracte, la presència policial i els bombers per solucionar aquesta mena de fets tan... "políticament incorrectes".

La Guillotina

El Grup Peinado va plantar cara al líder, el Mislata

text i foto VICENT FERRER

Partit del Grup Peinado Baix Maestrat contra el líder imbatut de la categoria, el Mislata, que es va poder veure el dissabte passat al Pavelló Poliesportiu.

Partit complicat a priori i en el qual anava a ser molt difícil traure un resultat positiu, al final 36-12 per les valencianes, però donant les jugadores benicarlandes molt bona imatge. Durant el primer quart l'equip benicarlando li va plantar cara a l'equip valencià mantenint un resultat força igualat (2-4). La defensa 3:2:1 els va permetre controlar els atacs de les rivals recuperant molts balons.

Desgraciadament, en els atacs, les pèrdues de baló permeteren que les forasteres es distanciaren al marcador gràcies als seus ràpids contraatacs, a pesar que alguns d'aqueixos contraatacs s'aconseguien tallar. Tot i així es va arribar a la mitja part amb un esperançador 7-16 A l'inici de la segona part es va veure que el líder estava nerviós ja que no es trobava còmode a la pista a causa de la bona actitud

defensiva de les joves jugadores benicarlandes. Al final, la lògica es va imposar i el líder va aconseguir una merescuda, però treballada victòria. Fruit d'això és que dels 36 gols que marcaren 22 gols foren de contraatac. Pel grup Peinado Baix Maestrat van jugar amb Laura i Anna a la porteria, Cris (4), Llauren (1), Melani, Juliana (1), Sheila, Zoraida, Vero (5), Jennifer i Rosamari (1).

El Club Atletisme Baix Maestrat anuncia la XXVII Mitja Marató

text i foto VICENT FERRER

La XXVII edició de la Mitja Marató de Benicarló se celebrarà diumenge sis de febrer, i el Gran Premi Carxofa de Benicarló, segons ha anunciat el club d'Atletisme Baix Maestrat.

També es disputarà una minimarató per als més menuts. El recorregut serà exclusivament pel terme municipal de Benicarló amb un desnivell aproximat de 20 metres, discorrent en part pel nucli urbà i camins rurals, amb trams de terra.

Donat l'esforç a realitzar l'organització col·locarà punts de avituallament cada cinc quilòmetres. L'eixida i meta estarà instal·lada a la plaça de la Constitució. Per a inscriure's cal anar a la plana Web www.evasionrunningcastellon.com amb data límit quatre de febrer. Les inscripcions per a la mini es faran a la seu del club o remetent un correu electrònic a cabmbenicarlo@msn.com als telèfons 691479657 i 691479658. El preu d'inscripció per a la mitja és de 10 euros i per a la mini, gratis, podent els més menuts inscriure's fins a deu minuts abans de donar-se l'eixida. Haurà servei de dutxes a la pista poliesportiva del Passeig Marítim, a 200 metres de la meta.

Tots els participants que finalitzen les proves rebran una samarreta tècnica i una borsa de regals. La mini Marató està oberta per aletes benjamí, aleví, infantil, cadet i juvenil; tota la resta de categories entraran a la mitja Marató. L'eixida de la mitja serà a les 09,30 hores i la mini cinc minuts més tard. Haurà trofeus per els tres primers/as de cada categoria en ambdues proves i per als tres primers atletes locals de la mitja. Els que obtinguen premis en la general no els tindran en la seua categoria.

Parlem castellà

Exilis

text CARLES LLUCH

Llegeixo en L'Informatiu (un periòdic digital valencià que us recomano: www.l'informatiu.com) que un periodista va patir a València un tracte vexatori per part d'uns policies nacionals per cap raó aparent (anava en bici, signe clar de ser un element antisistema perillós) i per parlar valencià. "¿No le ha dicho mi compañero que hable en castellano? ¡Pues hable en castellano!", li van dir. Evidentment, a qui se li acut?

A La Veu de la setmana passada, un col·laborador explica que no va rebre assistència mèdica a l'ambulatori de Benicarló per tindre l'ocurrència d'adreçar-se en valencià a la metgessa. "O me habla en castellano o ahí está la puerta", va respondre ella. Unes grans paraules, dignes de figurar a l'entrada de tots els edificis públics valencians.

Cal destacar, d'aquests dos fets tan exemplars, la conducta dels respectius servidors públics. Amb bones maneres, i amb educació, com mostren les frases citades, van voler fer entendre a sengles ciutadans malintencionats que a la Comunitat (que els altres, amb perverses intencions, anomenarien País Valencià) la llengua normal de comunicació ha de ser el castellà. Una realitat que la immensa majoria dels valencians amb senderi ja viuen amb normalitat.

Per sort, la major part dels valencians ja han entés aquestes grans veritats...

Desgraciadament, hi ha encara una minoria que s'entossudeix a dur a la pràctica el dret estatutari a no ser discriminats per parlar valencià. Es tracta, com tothom sap, d'elements molt polititzats que no tenen inconvenient a trencar la plàcida convivència de la societat valenciana amb les seues actituds subversives. Persones que fan de la llengua un element de confrontació. No com els policies i la metgessa, que parlen només castellà i obliguen els ciutadans que atenen a parlar-lo perquè saben que en castellà no hi ha conflictes. El conflicte el busquen els altres. Al cap i a la fi, com va dir el rei una vegada, "el castellano no es lengua de imposición, sino de encuentro".

Per sort, com deia, la major part dels valencians ja han entés aquestes grans veritats. Perquè, com va deixar aprovat l'Ajuntament de Benicarló, el valencià ja es troba normalitzat del tot, i des de fa anys, gràcies als nostres valencianíssims governants. I és que, com tot "valenciano bien entendido" sap, la normalitat del valencià, l'essència profunda del nostre idioma, és ser un parlar secundari i prescindible. Com que, efectivament, no podem expressar-nos en valencià ni amb la policia ni amb el metge, ja està normalitzat. Més lògic, impossible.

A LA CONTRA

L'estil d'alguna formació política és el de significar-se —en absència d'un programa coherent i presentable— per anar, sistemàticament, a la contra. Efectivament, si el govern de l'Estat promou una conferència de presidents autonòmics —alguns amb complex de regnes de taifes—, per combatre la crisi econòmica, ells a la contra, primer la desautoritzen i després la combaten —sense presentar cap alternativa, perquè no en tenen—. Si el govern de l'Estat promou una política d'ajuda a la dependència i les famílies que la pateixen, ells a la contra, menystenint-la primer i boicotejant-la després, des dels seus "regnes de taifes" i tenint que tornar els diners assignats. Si el govern central enceta una política saludable reglamentant el consum del tabac, ells a la contra, fent la vista grossa, de forma permissiva a favor del fumadors. Si el govern de

l'Estat gestiona la dotació d'ordinadors portàtils als escolars, ells a la contra, "argumentant" que la seua petitesa afavoreix patologies oculars en els estudiants, "invent" que ha estat rebutjat pels col·lectius solvents d'oftalmòlegs...

Heu vist, en alguna altra part del món, que una administració autonòmica —que és Estat— gaste tots els seus recursos i energies —i el sou dels seus polítics— per combatre a l'administració central —que també és Estat—, només perquè no és del seu signe partidista? Doncs això passa a Espanya, protagonitzat pel PP i els seus "regnes de taifes" que són les autonomies on "governa". Especialment a València.

Serà per allò que el seu fundador "popularitzà": *España es diferente?* Per a mal, clar.

Marc Antoni Adell

SANT ANTONI PARTICIPATIU

text REDACCIÓ

Multitudinària celebració enguany de la festivitat de Sant Antoni Abad a Benicarló. La ciutat va eixir al carrer per participar en uns actes que enguany, van coincidir amb el cap de setmana.

Dissabte, la foguera on es va cremar el dimoni i la primera de les cavalcades va servir de marc per escoltar les primeres loes. La "font de Cuenca", com ja se la coneix popularment, centrava les crítiques. Després, els carros recorrien la població per complir amb una de les tradicions més arrelades a la ciutat. La confraria, aprofitant que era vespra de festiu, decidia realitzar l'homenatge i la pleitesia a la Dama dins del mateix recorregut. I diuen que va haver qui de matinada, encara deia lloes pel carrer.

El dia de la festivitat de Sant Antoni Abad va clarejar plujós. Tot i això, centenars de persones s'acostaren a la plaça de Sant Bertomeu amb les seues mascotes perquè Mosén Joan Guerola les beneïra. Prèviament, a l'interior del temple parroquial, es va oficiar una multitudinària missa solemne presidida pel bisbe de Tortosa, Javier Salinas. Ja a la vesprada, la cavalcada de cavalleries i carros va tornar a recórrer els carrers del municipi, continuant amb la segona sèrie de lloes i el llançament de coques i tancant una participativa edició de la festa de Sant Antoni.

El BLOC de Benicarló exigeix el començament immediat de les obres del vial Benicarló Peníscola

text REDACCIÓ

El secretari local de Benicarló Eladi Giner i el secretari comarcal del BLOC Joan Manuel Ferrer han fet una visita al tram del vial que uneix Benicarló amb Peníscola i han pogut comprovar de primera mà l'estat lamentable del tram al terme municipal de Benicarló, davant les queixes que els han fet arribar els veïns.

En manifestacions fetes pels dirigents nacionalistes, es preguntaven "quan de temps l'alcalde del partit popular pensa esperar per exigir la finalització d'aquest vial a la generalitat Valenciana".

Tots dos s'han mostrat especialment preocupats per els efectes negatius en el comerç benicarló d'esta situació, posant de manifest que, de totes les sortides de la rotonda de esta carretera a la ratlla del terme, es precisament la que la connecta amb el Mercat municipal i el centre la població, la que te un pitjor aspecte, derivant la majorà del trànsit cap al centre comercial per dalt i cap a grans superfícies per la costa.

"El govern de la Generalitat demostra en este cas no ser un govern ni de tots ni per a tots el Valencians" han manifestat els dirigents del Bloc a nivell comarcal i local, davant la manifesta discriminació existent entre el tram del vial que transcorre per Peníscola, ja acabat, i el lamentable estat en que es trobe el vial al seu pas per terme de Benicarló.

En tot cas Giner i Ferrer han demanat que si la Generalitat no es capaç de comprometre's amb Benicarló "siga el mateix ajuntament el que li pegue una asfaltada al camí Peníscola".

SOMNIS BONS I DOLENTS

El Dies Gloriosos

text JOSEP MAHUEL SAN ABDÓN

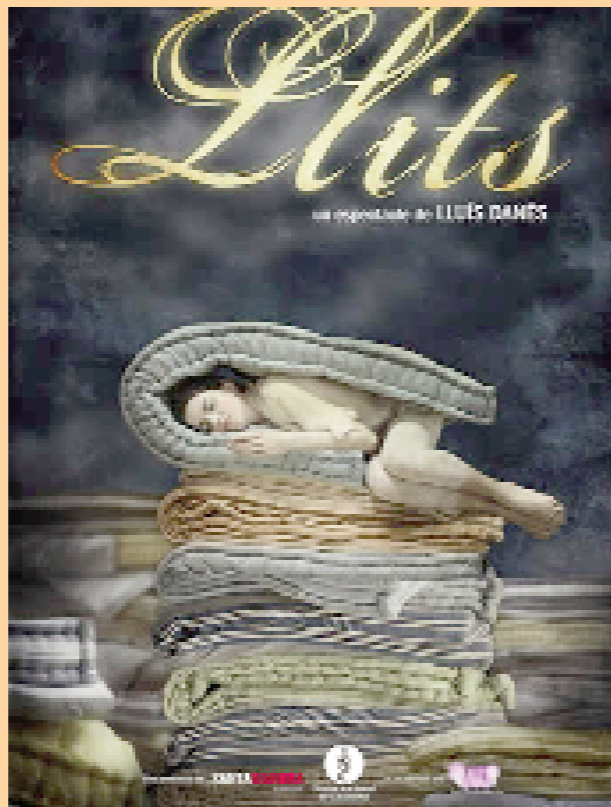
30 – XII – 2009

Si algú creu que el món dels somnis no pot ser real hauria d'anar a veure l'espectacle "Llits", dirigit per Lluís Danés, autor també de la escenografia, amb música de Lluís Llach i Borja Penalva. L'argument de l'obra és que el llit és el més important en la vida dels humans, ja que en ell naixem i en ell morim, i en ell estimem, somiem o patim. Amb aquest fil conductor desfilen per l'escenari cantants, músics, pallassos, trapezistes... de la ma de la coreògrafa Mar Gómez, que ens transporten a un món màgic i oníric. L'espectacle és protagonitzat per un volàtil Albert Pla en el paper de El Gran Lectus, i una fantàstica Lúcia Pujol, sempre a la recerca de nous camins, que interpreta el personatge de Lèctica. En algun moment es pot apreciar la petjada del Cirque du Soleil o de Dagoll Dagom, però amb personalitat pròpia. "Llits" és un plaer per als sentits.

2 – I – 2010

Acudeixo amb certa precaució a veure la pel·lícula de Daniel Monzón "Celda 211", la visió del tràiler no me la feia gens atractiva, tanmateix la unanimitat de comentaris favorables, em va decidir a arriscar-me. La primera escena és ben impactant, un pres es suïcida tallant-se les venes, a continuació els sentinelles de la presó li ensenyen el funcionament a un jove company (Juan Oliver) que s'ha d'incorporar el dia següent, li mostren la galeria on es troben els presos més perillosos i li expliquen el tripijocs que han de fer per a poder manejar tot aquell món. De cop i volta una rajola es desprèn del sostre i el jove es ferit i perd el coneixement, en aquell precís instant, comença un motí i els sentinelles corren a refugiar-se en un lloc segur i deixen el seu company en una cel·la buida. Apareix en aquell moment en escena "Malamadre", el cap de la revolta, un individu d'aspecte ferotge, magistralment interpretat per Luis Tosar que li dona un tomb important a la pel·lícula.

El jove guardià es desperta en la cel·la i se n'adona de la situació, no li queda cap més remei per a sobreviure que fer-se passar per un pres, s'inicia aleshores una tensió dramàtica que no cessarà fins el final. La relació que va establint-se entre Juan Oliver i "Malamadre" és un dels aspectes interessants de la història, amb una molt interessant conversa final on es veu que entre ells

ha sorgit alguna cosa pareguda a l'amistat. Sense ser una pel·lícula de caràcter social, veiem que dintre de les presons no tots els presos tenen el mateix preu, els qui se revoltien són l'escòria de la societat, i han d'estar ocults a la vista de tots, les seues vides no valen res, contrasta amb el problema polític que suposaria la mort dels tres membres d'ETA que també hi són al penal. "Malamadre", malgrat ser un assassí sense escrúpols, té encara un cert codi d'honor que pot ser no tenen aquells que posseeixen el poder, per això a mesura que avança l'acció i malgrat la ferocitat del personatge, acaba despertant una certa simpatia.

La pel·lícula de Daniel Monzón té un cert aire de tragèdia grega, en un moment a una persona se li capgira tota la vida, i no pot fer res per canviar el seu destí, es veu empès per les circumstàncies a actuar d'una determinada manera i es portat cap a un final tràgic.

"Celda 211" té un magnífic treball de guió, direcció i muntatge, de manera que en cap moment decau la tensió dramàtica, compta amb unes interpretacions magnífiques on a banda de Luis Tosar, que fa el paper de la seua vida, destaquen també Carlos Bardem i Luis Zahera. És una pel·lícula de gran qualitat, que pot interessar a tota classe de públic.

ve de la p gina anterior

meus anaven a treballar amb tantes capes de roba que semblava que se n'anaven a una expedició a la serralada que va visitar el nostre amic de la plana 20, Tonyo Fibla, la de l'Himàlaia. Conservem... però no tant!!!

Una de Reis

Nosaltres sempre havíem pensat que els Reis Mags venien d'Orient i que eren sabuts en llengües. Per això ens va sorprendre que des de la balconada del nostre ajuntament el parlament que varen fer sigüés, només, exclusivament en castellà. Ni un va parlar en valencià. Sembla que els Reis d'Orient ja no tenen aquella força que els precedia i ací van haver de supeditar-se a la nostra monarquia regnant. Així, quan van arribar, van haver de seguir l'obligació de les directrius dels organitzadors que, com no podia ser d'altra manera, tenint en compte que són molt constitucionalistes, i perquè no

La setmana passada ho vam anunciar, algun dels nostres dirigents i corresponsals de tele, encapçalats per Marcelino se n'havien anat a Pòlònia...

s'erraren de llengua, els passaren el text d'allò que havien de dir. Ai, pobrets meus! Ja ni els Reis d'Orient tenen la potestat de parlar com parlen al país que visiten!

El doblat

I si els Reis d'Orient han patit la dèria constitucionalista castellana, tot siga per integrar, no us penseu que la cosa ha acabat, no, ara li ha tocat també a la majoria de les produccions que es fan a la Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), o siga canal 9, punt 2 i el 9/24. Si amb la TV3 salvàvem els mobles, els que tenien la sort de veure-la abans que la nostra genialitat s'encarregués de passar pels seus repetidors i la TDT ens la deixes a fosques, ara, damunt, han decidit rebajar, si es pot rebajar encara

més, la presència del valencià a la nostra tele retallant un 75% les emissions doblades al valencià. Si la cosa ja feia riure per allò de la gran presència del valencià a la tele valenciana(?) (per plorar seria més adient), a partir d'ara ja ho tenim clar, ens podem passar directament a les teles estatals. Tot i ser prou roïnes, almenys el seu castellà no és doblat..

El doblat (i 2)

A tot això, i no és conya, Canal 9 pagarà 1,2 milions d'euros per emetre cada carrera de la Fórmula 1 a València fins el 2015 mentre, i per a més fotesa, segons hem pogut saber els tafaners, ací, fins i tot els llargmetratges que han sigut realitzats al País Valencià, coproduïts per RTVV i fets en versió inicial en valencià, es passaran doblats al castellà o no es passaran. Esquizofrènia pura i dura. Què estem bojos? Què no tenim ni un govern valencià que tinga un mínim de seny? Amb aquesta marxa no ens estranyaria que acabaren convertint la tele en un psiquiàtric.

SANT ANTONI A LA SALLE

text JAUME ROLÍNDEZ foto JOSÉ M. AÑÓ

Ha tingut lloc a la llar de La Salle la xarrada titulada LA FESTA DE SANT ANTONI que ha estat impartida per José Antonio Esbrí (Topet) president de la Confraria de Sant Antoni i per Paco Vallés (el Frare) un dels lloeros de la festa.

José Antonio Esbrí va anunciar les novetats de l'edició d'enguany i Paco Vallés va fer una semblança emotiva de les vivències personals relacionades amb les lloes. Paco Vallés va recordar que la lloa és una manifestació de poesia popular que han treballat persones tan estimades com "Uel de l'Era", "José Lluch (lo tio Bo)", "Lo tio Tolo", "Pascual Urquizú", "J. Bretó (Carmelo)", "Llorens Marçal", "Paco Marçal", "Pascual Bellés" i "Gori Marina".

L'acte va acabar amb l'actuació de José Senar, nét de

Paco Vallés que també porta el tema de la lloa dins la pell, el qual va recitar unes lloes sobre temes locals.

La Confraria de Sant Antoni va endolcir el comiat de l'acte amb un tast de coquetes de Sant Antoni acompanyades d'un vi especial per a l'ocasió.

Tot un regal de paraula nostra i de llepolies afavorides a les portes de la Festa Gran de Sant Antoni 2010.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Carxofa... en fals

La setmana passada ho vam anunciar, alguns dels nostres dirigents i corresponsals de tele, encapçalats per Marcelino se n'havien anat a Polònia a promocionar la nostra hortalissa per excel·lència: la carxofa. Així vam esperar, amb cara de babaus, veure'ls dijous la nit al Pòlònia de torn i... no els vam veure. Quina desil·lusió, nosaltres que ja pensàvem que teníem la promoció feta amb els nostres veïns del nord, que són els més grans consumidors de la nostra carxofa amb DO i, "nuestro goso en un poso". No res, de no res. Allí ni vam veure al Marcelino, ni a l'Arín, ni al del 56; "Blancs" ens hem quedat quan ha resultat que tot ha estat una enganyifa i la foto que vam rebre, que ara us l'ensenyem perquè veieu que no us enganyaven, havia estat un malentès i...

Carxofa... real

...se n'havien anat en avió a la Polònia del fred, eixa que està al nord d'Europa, a la seua capital Varsòvia, a presentar-promocionar la carxofa en un restaurant d'aquella ciutat. I van repartir vuit-cents kg de la nostra hortalissa més famosa (devien haver llogat la bodega de l'avió que anaven per a ells sols?). Segons ens han comentat tot va ser un èxit. Ara, on hi era la regidora de Turisme? Estava d'ídem? De tota manera els tafaners seguim pensant que si hagueren anat a la Polònia d'ací al costat els hauria sortit més a compte. Tot i així els animem en el

seu treball de conquesta culinària però els emplacem a fer la presentació al *Palac Kultury i Nauki* a l'extensa plaça de *Defilad* on, a l'interior hi ha museus, oficines, restaurants i molts altres locals. Compte, és la nostra idea de promoció. I amb la regidora de turisme que no només està per fer l'ídem!

La còpia urbanística

Tot allò que implica interessos urbanístics s'exporta sense problemes. Així, ens hem assabentat que les comarques del sud de Castelló volen prendre model dels de la Costa Nord de Benicarló. Sembla que, com això de portar a la fiscalia el govern central per suposada deixadesa en les seues funcions de protecció de la costa ha donat resultat per les nostres contrades ara, els orelluts, han dit que ells també volen anar per eixe camí i han decidit copiar el model. El que no tenim tant clar és si el model serà el de defensar els interessos del poble o els particulars. Ara, com s'escampe la moda, i altres fiscalies accepten a tràmit querelles d'aquest tipus, ja veiem l'estat fent curt d'advocats per defensar-los.

Fred conservador

Ho hem descobert. No era per una qüestió de deixadesa com la de dalt, no, no senyors, el que el MUCBE no tinga en marxa la calefacció en aquests dies d'hivern. Simplement té una explicació científica de primera ma... com és que amb les baixes temperatures tot es conserva millor. Com tenim "tantes" obres d'art a conservar, perquè hem d'invertir més 50.000 euros en apanyar la calefacció d'un edifici que no és un museu? Ara, no calia traslladar-lo al personal que treballa allí (ens referim a això de conservar-los). I és que pobres

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Aquesta setmana aniré directe al gra, perquè això de l'escatologia sempre m'ha agradat i parlar de merda és una cosa que m'inspira "en" i "amb" tots els sentits. El titular de portada és ben expressiu però la imatge, tot i ser magnífica, no transmet literalment el que hauria de ser el tema que ens ocupa. Però si llegim la notícia, ens adonem que l'assumpte és molt greu. Molt greu. No només estem parlant de diners, sinó també de la nostra salut. Com a portada expressiva i literal, m'hagués agradat vore una autèntica xumela d'ésser humà ofegant el seu creador (el de la femta, és clar). Però també comprenc que amb aquestes portades no es guanya en rigor periodístic i semblaríem un setmanari sensacionalista. Ara, que pensant-ho bé, no estaria malament aquesta idea. La Veü es podria convertir en la premsa sensacionalista de Benicarló per tal d'arribar a un espectre de la població que en aquest moment no la llegeix. En fi. La lectura de la notícia m'ha portat a algunes conclusions que potser ara passarà a exposar de la manera menys caòtica que puga. En primer lloc, l'absència de trenta-set representants municipals a una reunió tan important com aquesta ens manifesta amb tota la claredat del món la catadura moral dels nostres polítics: una colla d'interessats que només volen estar en política per a manar i sentir-se importants. Omplen el seu miserable ego amb les petites parcel·les de poder que assoleixen als seus pobles i altres entitats municipals i els agrada sentir-se que manen. I una cosa la tenen ben clareta: no renunciar mai al jornal que es treuen per fer aquesta esgotadora feina. Però

per damunt de tot, el que més els agrada és amagar-se a l'hora de resoldre els problemes més greus i de més difícil sortida, com ara el de l'abocador. De veritat que m'han entrat ganes de vomitar quan pensava en eixos trenta-set personatges que no van acudir a la reunió, gent que han estat escollits pels ciutadans dels seus pobles per tal de resoldre problemes com aquest. Però no passa res, que es tornaran a presentar i els seus veïns els tornaran a votar. A mi m'agradaria saber quins van ser els que no van anar sense motiu justificat. Només per curiositat. Però ja definitivament, el que passa és que ja no està de president del consorci el gran crack de la política, el gran gurú del diàleg, el sublim dominador de l'art d'accontentar tothom a l'hora, l'únic i irrepetible Jaime Mundo. Des de que es va deixar el càrrec que no

s'han aclarit i cada dia està tot més embolicat. Per això vull demanar, des d'aquestes línies, que torne a presidir el consorci. Que es dedique en cos i ànima a desfer aquest embolic, que si hi ha una persona en aquest món capaç de deixar resolt aquest assumpte, és Jaime Mundo.

Segueixo llegint i veig que el museu de la ciutat s'ha quedat sense calefacció per una avaria grossa. És una cosa que pot passar a qualsevol casa. Però no ho vol reparar ningú perquè trigaran massa a cobrar. Tocat els collons!. De moment, el que jo faria és que cap de les empreses que s'han negat a reparar l'aparell puguen optar a fer-ho quan estiguen aprovats els pressupostos. Però amb tot això hi ha una cosa que no entenc. No hi ha consignació pressupostària per a una avaria d'aquesta magnitud quan, a la pàgina següent podem llegir que els comptes municipal presenten superàvit, o siga, que sobraran diners... però no per a cultura. Ara em ve al pensament que fa una anys, s'havien de fer unes obres al pavelló poliesportiu municipal que costaven un ou i part de l'altre i, sense consignació de cap tipus es van tirar endavant. Em sona que la urgència ens va costar gairebé cent milions de pessetes. I l'obra es va fer. Pa i circ.

Al Ròdenas es va espatllar la calefacció perquè, l'escola encara tenia llum d'obra, que no tenia prou potència per a fer funcionar la calefacció. Jo proposo que els lleven la calefacció als diputats de les corts i a tots els despatxos de consellers, ministres, presidents i diputats de tota mena. Que s'estiguen un parell de setmanes a l'hivern sense calefacció, a vore si els agrada. Puaff!!! Fàstic de polítics!

Carxofes amb la DO... Vinaròs?

És una més de les conseqüències, molt importants, que la variant de l'N-340 ha provocat sobre la nostra hortalissa més coneguda, l'hortalissa per antonomàsia, la Carxofa benicarlanda. I no és una innocentada, el 28 de desembre ja ha passat, tot just a la vista del cap de setmana de la festa d'exaltació d'aquesta nostra hortalissa.

717

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Sembla surrealista però és ben cert, els llauradors benicarlandos han hagut de fer les maletes i comprar o llogar terrenys al nostre poble veí del nord perquè la DO Carxofa de Benicarló no desaparega.

I és que les paraules de Melet, president del Consell regulador de la nostra DO, indicant que "lamentablement, la variant de l'N-340 ja ha afectat a la part més productiva de les plantacions", són la viva imatge del sentiment de frustració que tenen els nostres llauradors. I tot això amb el rerefons de l'alt cost que ha suposat per aquests llauradors que, a banda d'haver vit expropiades les seues terres, pagades a preus irrisoris, han hagut de comprar o llogar, altres terres, per continuar la seua feina (i no ens

oblidem, de seguir mantenint un producte que li dona nom i prestigi a la nostra ciutat), en canvi, a preu d'or.

I tot i que aquesta adquisició es porta fent, tal com assegura Melet, des de fa temps perquè el nostre terme és menut, ara la cosa s'ha vist agreujada al deixar-nos, la variant, el terme fet un autèntic nyap.

Si aquest és el sistema que els nostres polítics, defensors a ultrança d'aquesta variant i d'aquest traçat, tenen per protegir la nostra economia productiva és que deuen viure a un altre poble que no és aquest.

Açò, no ens enganyem, a l'altra banda d'Aiguoliva, no hagués passat mai. Allí tots hagueren anat a una, tot el contrari del que ha passat ací on, els interessos polítics d'uns i altres, més preocupats en sortir a la foto o no enfrontar-se als de dalt (administracions autonòmiques o estatals), han propiciat aquest lamentable espectacle de deixadesa envers els nostres llauradors. Aviat, fins i tot, haurem de canviar el nom? Així ens caiga la cara de vergonya.

EDITORIAL

Carxofa:

Una carxofeta ben tendreta per al lloeret. Quina entonació li donava al text, com parlava de claret, ... se li entenia tot. Poc a poc, bona dicció. Molt bé. Ara falta que es faça gran i madura, que agafe picardia i un poc de mala llet, però sense agror. Tal i com vaja creixent que vaja pegant més canya.

Panissola:

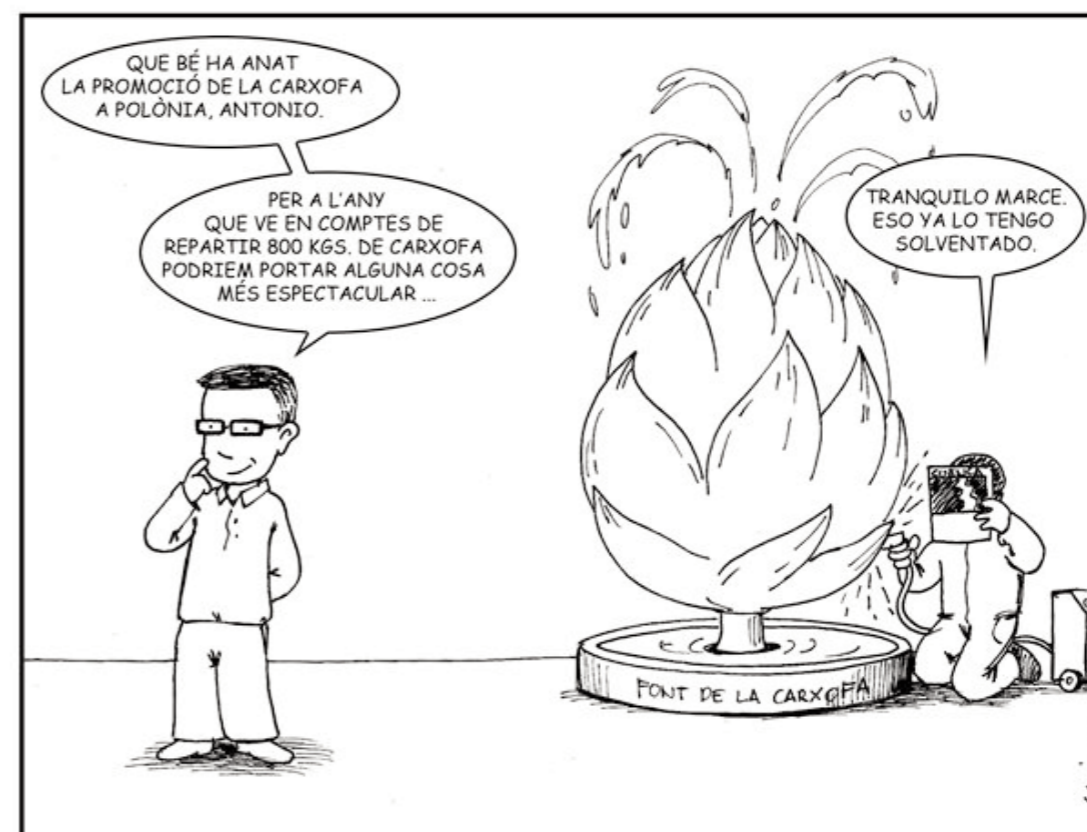
Hi ha coses que no es poden entendre, com es pot pujar al carro de Sant Antoni a fer un míting agressiu i de mal gust! Cridant i amb les venen unflades a punt de l'infart. Això no és de rebut. Aquest senyor té tot el dret de dir el que vulga, però els que escoltem també tenim dret a que se ens respecte i aquest home no ho fa. No cal nombrar-lo, tots sabem qui és. S'ho haurien de fer mirar.

laveubenicarlo@terra.es

El còmic

Per Xavi Burriel

"Fonts per a tot?"

El còmic

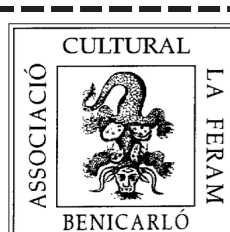
Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

